

mis peaks se Keigewäggeram meile tegema.

S. 372. Nisuagused kanged Laimamis-
sed ja Wallekõnned waewasid se wagga
Jiobi Hinge wägga; ta ütles; Oh! et
ma woiksin leida Jummalat, ja temma
Kohu Järge ette sada, seal tahhaksin ma
omma Dignust temma ette seada, ja
omma Suud täita selge Wastustega;
ma saaksin kuulda need Samad, mis
temma mulle wastaks, ja ärramoista,
mis temma peaks mulle ütlemä. Seal
peaksessin ma selle ees iggaweste, kes mo
peale Kohhut moistab: kui temma mind
wõttab läbbikatsuda, siis tullen ma wälja
ni puhhas kui Kuld. Gest temma teab
sedda Teed, mis ma ollen käinud, ja et
mo Jala temma Jalgist on kinnipiddand;
temma Su Käsust ei olle ma mitte ärratag-
ganend. — Kes woib mind se peale Walle-
lukk

lukk teha, ja minno Kõnned tühjaks
panna?

S. 373. Pildad Sua Maalt (S. 366.)
wastas se peale: Kuida woib waene Jumi-
menne õige olla Jummalat ees, ja kuida
woib se puhhas olla, kes Maest on sun-
dinud? Wata Tähhedgi polle temma Sil-
made ees selged, weel wähhem waene Jui-
nimenne, kes Uskile on.

S. 374. Job ütles: Kas olled sinu
aitnud sedda, kel ep olnud Nammo; olled
sa Nou annud sellele, kel Tarkust ei olle?
Kennele olled sa tulutanud need Kõnned,
ja selle Waim on sinust waljatunud?
Ni tõeste kui Jummal ellab, ja ni kaua,
kui ial mo Eho Oh! en minno sees, ei pea
mo Su mitte õwwerast rakima, egga
mo Keel Petrust kennelema: se õlleks mul-
le Teotusjeks, kui ma teid peaksin õigeks
moisina.